HLAS MISIE

vánoce

Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku

2008 - 4

Předplatné: 8,- ChFr Ročně 4x

Ročník: XXXVI

Když se řekne Advent

Každý křesťan by měl vědět, co znamená slovo *Advent* (z latinského slova *advenire – přicházet,* tedy *Adventus – příchod*). Protože však už dávno není celá Evropa křesťanská, můžeme slyšet i jiná vysvětlení, jako např. jedna paní učitelka v Česku, když se na to ptala svých žáků v hodině češtiny: co je to advent?, dostala i takovouto odpověď: prý je to asi zkratka slova *adventura,* což je počeštěný anglický název **dobrobrodružných počítačových her.**

Na první pohled je to smutné zjištění, co nosí v hlavě naše mladá generace. Na druhý pohled nás však může napadnout až zarážející souvislost adventu a adventury! Co je typické pro tuto dobrodružnou počítačovou hru? Stručně řečeno, úkol spočívá v tom, abychom se někam dostali, přičemž nevíme přesně, kam Cestou do neznámého cíle musíme nalézat užitečné předměty a naučit se je vhodně používat. Přitom je třeba také dávat pozor na nástrahy: odstraňovat nepřátele a příšery z cesty. Obecně řečeno: podstatou dobrodružství je očekávání toho, co přijde, a zároveň určitá obava, aby člověk včas zareagoval a neselhal. Při dobrodružství se prostě bojíme, ale zároveň takový druh strachu máme rádi.

Toto vysvětlení docela dobře shrnuje i odpověď na to, co je to advent. Je to nejen *očekávání*, ale i *dobrodružství*! Připomeňme si, že křesťanský předvánoční měsíc, kterému říkáme „*doba adventní*“, má několik vrstev: Historicky je to připomínka židovského *očekávání* Mesiáše. V tu dobu byly představy o Mesiáši velmi rozmanité a existoval i určitý strach z neznámé budoucnosti. Pak Mesiáš skutečně přišel a ukázalo se, že obava, zda lidé správně zareagují, byla na místě. Mnozí z vyvoleného národa správně nezareagovali: „Je to ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“Bylo to skutečné dobrodružství v reálném čase a s reálným dopadem na život lidí!

Advent však není jen připomínka minulosti. *Je to současnost a aktuální realita!* **Kristus přichází ke každému z nás v našem osobním životě.** Je to také očekávání druhého Kristova příchodu a konečného naplnění dějin.

Tak můžeme prožívat i každý svůj „životní“ advent: jako radostné i dobrodružné očekávání svého Spasitele! A v jeho síle odstraňovat všecky ‚příšery‘, které nás zpomalují na cestě do jeho království. (Vybráno z KT 2008)

Vánoční bohoslužby 2008-09

21.12.08 – neděle – **4. adventní**
10.00 – Aarau
19.00 – Zürich

24.12.08 – středa – **Štědrý večer:**
21.00 – Winterthur
23.00 – Zürich

25.12.08 – čtvrtek – ***Slavnost*** **Narození Páně**
10.00 – Aarau
15.00 – Bern

26.12.08 – pátek – ***Svátek*** **sv. Štěpána**
10.00 – Luzern

27.12.08 – sobota – ***Vigilie svátku*** **Svaté Rodiny**
18.00 – Winterthur

28.12.08 – neděle – ***Svátek*** **Svaté Rodiny**
19.00 – Zürich **(Po mši sv. předsilvestrovské posezení ve farním klubu)**

31.12.08 – středa – **Poslední den občanského roku**
16.00 – Zürich (***Děkovná bohoslužba***)
18.00 – Winterthur (***Děkovná bohoslužba, po ní silvestrovské posezení v Českém klubu sv. Václava***)

1.1.2009 – čtvrtek – **NOVÝ ROK –** ***Slavnost*** **Matky Boží, Panny Marie**
19.00 – Zürich

2.1.2009 – pátek – **První pátek v měsíci lednu**
19.30 – Zürich (Marienkapelle u Herz-Jesu)

3.1.2009 – sobota
18.00 – Winterthur

4.1.2009 – neděle – **2. po NAROZENÍ PÁNĚ**
9.30 – Bern
19.00 – Zürich

—

10.1.2009 – sobota – ve Winterthuru mše sv. NENÍ!

11.1.2009 – neděle – ***Svátek*** **KŘTU PÁNĚ**
19.00 – Zürich
Končí doba vánoční!

Radostné vánoce a požehnaný nový rok 2009 přeje všem krajanům Váš misionář

Zdvihněte hlavu....

Paní M. H. z Moravského Slovácka vzpomíná:

Můj zájem o Sovětský svaz ještě více podnítila výzva, abychom se večer dostavili v lidových krojích a za pochodu pod rudými prapory si připomněli významnou událost – Velkou říjnovou socialistickou revoluci. Nadšená jsem běžela ze školy tuto novinu sdělit rodičům. Oni však moje nadšení nesdíleli. Můj otec měl totiž vlastní zkušenosti ze sedmiletého pobytu legionáře na východní frontě: Moc dobře znal tento „ráj na zemi“ a věděl, jak se žije v zemi,“kde zítřek znamená již včera“.

Postupem času jsem i já začala poznávat a pomalu chápat, že se v naší zemi děje něco podivného a nesprávného. Mizeli mně známí dobří lidé a vraceli se po osmi až dvanácti letech s podlomeným zdravím jako následkem pobytu a “slušného“ zacházení v komunistických převýchovných zařízeních. Také jsem byla svědkem vystěhování jednoho oblíbeného místního sedláka, neznámo kam. Dodnes vidím tvář jeho plačící ženy.

Do mého nadšení pro budování socialismu nezapadal ani způsob, jakým u nás zakládali JZD. I můj otec podepsal přihlášku z donucení: „Buď podepíšete, nebo vaše dcera nebude moci studovat!“ Pak už nic nestálo v cestě, abych školní lavice postupně vyměnila až za vysokoškolské posluchárny.

Zde končí můj příběh ze školních let. Byl to čas drastického vystěhování občanů německé národnosti z jejich staletých domovů, následné osídlování pohraničí – tedy spíše čas zlatokopů, kteří drancovali prázdné domy po Němcích, čas likvidace rolníků, komunistických kriminálů a pošlapávání všech lidských práv a svobod.

A přišel rok 1989, změna režimu a my jsme se zase zahleděli obdivným pohledem, tentokrát na západ. Z obou pohledů – na východ i na západ – však pálí oči. ***Což takhle zkusit zvednout hlavu a podívat se vzhůru – ano, právě tam – k BOHU.***

Každá kostelní věž má stejný úkol: obracet náš pohled vzhůru

Setkání s mladými lidmi v Sydney

Benedikt XVI. v srpnu tohoto roku řekl: „Když Mojžíš na poušti vyhlašoval Izraelitům Desatero, řekl na úvod: ‘**Předkládám ti dnes život a dobro, smrt a zlo**. Vyber si, co chceš.‘ Doporučil však: ‘Zvol si dobro a život, abys byl živ ty i tvé potomstvo. Miluj svého Boha, naslouchej jeho hlasu a kráčej po jeho cestách, neboť v tom je tvůj život.‘ Bylo jasné, co měli udělat: Měli odstoupit od jiných Bohů a ctít pravého Boha, který se zjevil Mojžíšovi.

Proč vám to dnes papež připomíná? I dnes se mnozí klaní **„jiným Bohům“**, aniž by si to uvědomovali. Falešní „bohové“ mohou mít různá jména, podoby či formy, ale vždy se pojí se třemi základními skuečnostmi: *materiálním dobrem, vlastnickou láskou a touhou po moci.* Dovolte mi to vysvětlit podrobněji.

Materiální dobra sama o sobě nejsou nic špatného. K životu potřebujeme peníze, oblečení, jídlo, místo k bydlení. Pokud jsme ale nenasytní a odmítáme se dělit s hladovými a chudými, pokud podlehneme reklamě, že štěstí závisí na co největším počtu hmotných věcí, pak tyto dobra přetváříme na *falešná božstva* a volíme smrt.

Láska je zajisté dobrem, bez níž by nestálo za to žít. Když milujeme, stáváme se plně lidskými. Avšak i láska se může zvrhnout: Když se člověk stane vlastníkem druhého nebo s ním manipuluje podle svých sobeckých potřeb, když se zdůrazňuje nevázaný sexuální život místo úcty k lidské osobě a morálním hodnotám. To je klanění se *falešným božstvům* a volba smrti.

Moc, kterou dal Bůh člověku na zušlechťování světa kolem nás, je jistě také dobrem. Když se však tato moc zvrhne v touhu ovládat druhé nebo vykořisťovat životní prostředí pro vlastní sobecké zájmy (ať už jednotlivců nebo skupin či celých národů), přetváří se na *falešné božstvo* a místo života přináší smrt!

Kult materiálních dober, kult vlastnické lásky a kult moci vedou lidi k tomu, aby „jednali jako Bůh“, aby se snažili převzít totální kontrolu a rozhodování nade vším bez ohledu na Boží moudrost a jeho zákony. *To je však život, který vede ke smrti!*

Naproti tomu uznávat pravého Boha a jen jemu se klanět, znamená respektovat jeho zákony a řád, který vložil do stvoření a v souladu s ním jednat. *To je cesta, která volí život!*

(Skutečně prorocké varování v době, kdy se ještě o světové finanční a hospodářské krizi ani nemluvilo!!!)

I tak mohou vypadat dobré vztahy

Vánoční sbírka pro Indii

Také letos si dovolujeme do tohoto vánočního čísla přiložit složenku s prosbou o Váš příspěvek na každoroční sbírku pro *Otce Jana Meda*, který už přes 70 let působí v Indii.

Za každý, byť sebemenší dar daný s láskou, vám už předem srdečně jeho jménem děkuji, a vděčnost tisíců nejchudších indických dětí, kterým pomůžeme ke vzdělání, nám bude jistě tou nejlepší odměnou.

A jak píše svatý Pavel, jehož jubilejní rok letos slavíme: „Náš Bůh, který je přebohatý, ať vám vaší štědrost mnohonásobně odplatí.“ Nebo sám Kristus: „Cokoli jste udělali pro jednoho z těch nejposlednějších, pro mně jste udělali!“

Po mnoha letech bylo letos v České misii také „**První svaté přijímání**“. V Luzernu, v kryptě kostela sv. Karla, při pravidelné měsíční české bohoslužbě – 24. srpna, přijali poprvé do svých srdcí svátostného Spasitele Jonáš a Jan Mazáčkovi. Trvale sice žijí na statku v horách u Basileje, ale přijíždějí na českou mši právě sem do Luzernu.

Kéž jim radost z přátelství s Kristem vydrží po celý život!

Jitka Sedláková, 32 let, pochází z Brna, kde také žije její starší vdaná sestra a rodiče. K víře se dostala díky příkladu své sestry až v dospívání.

Na přání rodičů se nejprve vyučila prodavačkou. Pak teprve mohla vystudovat střední a vyšší zdravotnickou školu a pracovala v nemocnici. Práce v nemocnici ji uspokojovala, ale přesto cítila, že v jejím osobním životě stále ještě něco chybí. Kontakt na klášter v Magdenau u St.Gallenu dostala přes brněnské kapucíny. Klášter pak několikrát navštívili, vždy k delšímu pobytu. Radostný a šťastný život sester cisterciaček ji tak oslovil, že nakonec požádala o vstup do tohoto řeholního společenství.

„Od té chvíle cítím, že můj život má hlubší smysl a pomaličku nacházím cestu, která mě vede tím správným směrem,“ říká sama sestra Theresia a dodává: „Srdečně zdravím všechny krajany a krajanky ve Švýcarsku!“

Jitka Sedláková v den „obláčky“ 1.října 2008 v Magdenau, nyní Schwester Maria Theresia

(Po příchodu Jitky – S.M.Theresie žijí v tomto klášteře již čtyři české sestry a dá-li Pán Bůh budou už brzo další...)

Rozhovor dosud nenarozených dětí

Mladá žena očekávala narození dvojčátek. Jednoho dne, už krátce před porodem, se najednou začaly obě děti mezi sebou dohadovat:

„Věříš v život po porodu?“ „Určitě“ říká druhé a pokračuje: „Něco po porodu musí být. Možná jsme tu hlavně proto, abychom se připravili na to, co bude pak.“

„Blbost!“ namítá první: „Žádný život po porodu není! Jak by vůbec mohl vypadat?“

„To přesně nevím, ale určitě tam bude víc světla než tady. Třeba budeme běhat po svých a jíst pusou.“

„No to je přece nesmysl! Běhat se nedá. A jíst pusou – to je úplně směšné. Živí nás přece pupeční šňůra. Něco ti řeknu: Život po porodu je vyloučený, pupeční šňůra je přece moc krátká.“

„Ba ne!“ dál odporuje druhé dítě: „Určitě něco bude. Jen asi bude všechno trochu jinak, než si myslíme a než na co jsme tady zvyklí.“

„Ale nikdo se přece po porodu nevrátil. Porodem prostě život končí“ dál trvá na svém první dítě: „A stejně ten náš život je podivný: ve stísněnosti a temnotě.“

„No, já přesně nevím“ opět přemýšlí druhé dítě: „jak to bude po porodu vypadat, ale každopádně uvidíme mámu a ta se o nás postará.“

„Máma? Ty věříš na mámu?“ diví se první: „A kde má jako ta máma podle tebe být?“

„No přece všude kolem nás! V ní a díky ní žijeme. Bez ní bychom vůbec nebyli!“

„Tomu nevěřím!“ trvá na svém první dítě: „Žádnou mámu jsem nikdy nevidělo, takže je jasné, že žádná není!“

„No, ale někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout, jak si zpívá, nebo cítit, jak hřejivou rukou hladí náš svět. Víš,“ nedá se zviklat druhé dítě: „***já si fakt myslím, že opravdový život nás čeká až potom***...“

(Námět k přemýšlení o posmrtném životě od neznámého autora)

Co dokáže matka

Jeden třicetiletý Ital vypráví:

Moje sestra i já bydlíme ve stejném městě i ve stejné čtvrti. A přece se vidíme jen málokdy.

V jednom dopise se mě matka zeptala: „Kdy jsi naposled viděl svou sestru?“

Po té, co jsem jí napsal, že už je to několik měsíců, rozhodla se matka jednat.

Krátce na to jsem dostal zvláštní dopis. Matka mi totiž poslala první a třetí stranu jednoho dopisu, který byl společně adresován mě i mé sestře. Věděl jsem tedy, že setra má chybějící druhou a čtvrtou stranu. Abychom se dozvěděli, co na těch stranách je, museli jsme se oba sejít. Od té doby dostáváme každý měsíc jen půlku dopisu. A pokaždé máme radost ze společného setkání a krásně prožitého večera. ***Něco takového dokáže jen matka!*** (Z knihy: Příběhy psané životem)

SPOKOJENÝ MŮŽE BÝT JEN TEN, KDO DOKÁŽE BÝT VDĚČNÝ

Kdo se umí spokojit s tím, co má, je velmi bohatý. Nic jsme si na svět nepřinesli a také nic si nemůžeme odnést. (1 Tim 6,6-8) Když člověk nepovažuje nic za samozřejmé a naučí se děkovat i za malé věci, najde si vždy důvod ke spokojenosti. *(biskup Karel Herbst)*

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

Zürich: každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jesu Wiedikon, Aemtlerstr. 49
Winterthur: každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela St.Ulrich Rosenberg, Suezacherstr. 1
Bern: každou **1.** neděli v měsíci v **9.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
Aarau: každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak.nádraží)
Luzern: každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93

Každá středa: SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr.109. Od **20.00** hodin.
Všichni mladí i starší, Slováci i Češi jsou zváni! (Končí **17.12.2008** a znovu začínají **14.01.2009**)

Každý čtvrtek: SPOLEČENSTVÍ MODLITBY: v **19.45** hod. mše sv., po ní modlitba růžence.
Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr.109, Zürich (Končí **18.12.2008** a znovu začínají **15.01.2009**)

První pátek v měsíci mše sv. v **19.30** hod. v kapli P.Marie v kostele Herz-Jesu Wiedikon, Aemtlerstr.45, Zürich

Každá poslední neděle v měsíci – setkání po mši svaté v Zürichu ve farním klubu asi do 21.30 hod.
Nápoje zajišťuje misie, malé občerstvení každý sám. Všichni jsou zváni a vítáni!

Slovenské mše sv.: v Zürichu: každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v Basileji: každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95
v Bernu: každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kostele Dreifaltigkeit v blízkosti hl.nádraží
v Ženevě: každou **1.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v kapli sv. Terezie, 14, Avenue Peschier
v Lausanne: každou **3.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Ch. Eugéne-Grasset
Na všech místech slouží slovenský misionář z Zürichu P.František Polák, salesián

Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch nebo na www.krajane.ch !

MIMOŘÁDNÉ AKCE

VÁNOČNÍ BESÍDKA pro rodiče s dětmi je naplánována na neděli **21. prosince** 2008, začátek v **15.00** hod. v sále Italské misie, 1. poschodí hlavní budovy na Feldstrasse 109, Zürich. Možnost parkování ve dvoře misie zdarma (vjezd mezi kostelem a Tankstelle AVIA z Hohlstrasse). Od hlavního nádraží BUS č. 31 směr Schlieren, zastávka Bäckeranlage. Hlásit se můžete od **7.12.** u sekretářky misie paní Jany Jobové, T:**O55-2405222**

☻

POSTNÍ DOBA v roce 2009 začíná Popeleční středou **25.února** 2007. Udílení popelce při mši sv. ve středu od 20.00 h. (slovenská) a ve čtvrtek **26.2**. od 19.45 (česká) – obojí v kostele Dona Bosca, Feldstr. 109, Italská misie.

☻

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA v roce **2009** se koná **02. – 05. dubna** na obvyklém místě ve Flüeli-Ranft v rodinném pensionu manž. Langových Klausenhof. Pozvánky a přihlášky dostanete začátkem nového roku. Můžete se hlásit už i nyní u paní Jobové, **T: 055-240 52 22!**

☻

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN: V roce **2009** se bude konat v neděli **7.června** ve **12.30** hod. Účast na pouti přislíbil náš krajanský Otec biskup Petr ESTERKA. Bude přitom udílet i ***svátost biřmování!*** Kdo by měl zájem, může se u mne co nejdříve přihlásit. Věk : od 16 let!
Prosím krajany, abyste si na tento termín ***neplánovali žádné jiné akce,*** abychom se aspoň jednou za rok mohli sejít v hojném počtu!!!

Diamantovou svatbu – 60 let společného života – oslavili a Pánu Bohu poděkovali při mši sv. ve Winterthuru 18. srpna 2008 manželé Eva a Bohumil Šromovi. Jsou pro naši dobu krásným příkladem, že je možné spolu skutečně vytrvat v dobrém i zlém (p.Šrom byl krátce po svatbě zatčen a mnoho let ztrávil v komunistickém kriminále). Nyní žijí šťastně v domově pro seniory ve Wth-Rosenberg a stále se zúčastňují pravidelných českých bohoslužeb. Ať jim i nadále Bůh žehná a pomáhá!

Svátost křtu přijal:

Artho Michael Thomas – 8.března 2008, Zürich

Do věčnosti byli odvoláni:

1. Mazáček Jan – 82 let – 7.ledna 2008, Winterthur
2. Flígrová Jitka – 45 let – 10.února 2008, Bern
3. Trtílková Věra – 83 let – 3.března 2008, Schlieren/ZH
4. Váchová Radoslava – 81 let – 9.března 2008, Horgen/ZH
5. Hochmannová Božena – 77 let – 8.května 2008, Zürich
6. Janiš Július – 63 let – 9.května 2008, Watt/ZH
7. Toužín Vladimír – 85 let – Unterägeri/AG
8. Štemberová Ludmila – 72 let – 7.srpna 2008, Winterthur
9. Altner Patrik – 36 let – 4.října 2008, Horgen/ZH
10. Kacl Jaromír – říjen 2008, Aarau
11. Koblihová Elvíra – 88 let – 22.října 2008, Zürich

Odpočinutí lehké, dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji. Amen!

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044-2415025; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG – Töpferstrasse 26, 8045 Zürich